

وَذُرِّيَّاتِنَاقُرَّةَاَعْيُنٍوَاجْعَلْنَالِلْمُتَّقِينَاِمَامًا “…&Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıll”[2]. Bu duanın vücut bulmasıyla bir hanımefendi ve beyefendi izdivaçla huzur ve sakinete erişir ve Rabbimiz söz verdiği gibi aralarına sevgi ve merhameti halk eder. Sonraki hedef ise göz nuru bir nesildir. Zira Allah Rasûlü:تَزَوَّجُواالْوَدُودَالْوَلُودَفَإ.ِنِّيمُكَاثِرٌبِكُمُالأُمَمَ &"(Ey insanlar!) vedud (çok seven) ve velud (çok doğuran) & olanla evlenin. Zira ben (kıyamet günü) diğer ümmetlere karşı çokluğunuzla övüneceğim"[3] &buyurmuştur. Yine bir Hadis-i şeriftir, insanın neden bir evlat sahibi olmak istemesini açıklayan: إذامَاتَالإنسَانُانقطَعَعمَلُهُإلاَّمِنْثَلاثٍ&:صَدقَةٍجاريَةٍ،أوْعِلميُنْتَفَعُبِهِ،أَوْوَلَدٍصَالحٍيَدعُوله “&insanoğlu öldüğü zaman, bütün amellerinin sevabı da sona erer. řu üccedil; şey bundan müstesnadır: Sadaka-i câriye, istifade edilen ilim, kendisine dua eden hayırlı evlat.”[4] &Zira herkesin insanlığa hizmet için geride bırakacağı bir kitap yazacak kadar ilmi olmayabilir ya da bir mabed inşa ettirecek maddiyatı bulunmayabilir. Hayırlı evlat yetiştirmek de kolay değildir elbet ancak ne için hayırlı evlat yetiştirmemiz gerektiği hadisin işığında aşıkârdir. Ve nihayet o vakit gelip çattdığında Rabbim bu izdivacın meyvesini gönderir. Hanımefendi ve beyefendi bir emanet yüklenir ve artık yeni bir sıfatları vardır: Anne ve Baba. çoğunlukla bu haber huzur ve sakinete bulmak için kurulan yuvaya bir heyecan ve mutluluk olarak düşer. Belki de hayatının çok nadir zamanlarında akıttığı mutluluk göz yaşlarını akıtır anne ve baba adayı. Zaman geçtikçe birçok duyguyu hatta karşıt duyguları bile aynı anda hissedebilirler. Bu duygu karmaşasını mutluluk, heyecan, huzur, şükür, merak, korku,

endişe, sorumluluk hissi ve ağırlığı oluşturur. İşte bu anlarda anne ve baba adayına bir destek tavsiye edilebilir: Sosyal destek, Psikolojik destek, Aile desteği; Ancak öyle anlar vardır ki kişinin yalnız olduğu, bilinmezlikler içinde bocaladığı, endişelerinin daha da arttığı, dışarıdan alınan bir desteğin işe yaramadığı; İşte bu karanlığı yine hadisler ve ayetlerin ışığı aydınlatır. Bazen bir motivasyon, bazen de teslimiyeti veya dayanağı olur anne babanın bu ışık. Annelik ve babalık hafta i, hafta sonu, tatil, bayram ayrımı olmayan, gece-gündüz zaman kavramı olmayan, yorgunluk, hastalık bilmeyen, emekliliği olmayan, alışan anne-baba ya da evde duran anne-baba olması fark etmeyen daimi bir sorumluluk ve alışma gerektiren bir haldir. Dahası her çocuk başlı başına keşfedilmeyi bekleyen, milim milim tanınmayı bilinmeyi isteyen bir toprak gibidir. Toprak gibi bakıma, merhamete, sevgiye muhtaçtır ve kesinlikle başıboş bırakılmaya gelmez. Emaneti yüklenmenin vebali, sorumluluğu bazen ağır da gelebilir. İşte o zaman Rasûlullah'ın biricik kızı Fatıma ile yaşadığı hatırlanır ve anne ve babanın motivasyonu doruğa ulaşır: Bir gün, Efendimiz (s.a.s.) kalkar ve kızı Hz. Fatıma'nın evine gelir. Eve girdiğinde görür ki, Hz. Fatıma oturmuş, elinde Hz. Ali'nin elbisesinin sümküğüdür; diyor. Ayağıyla da, Hz. Hasan'ın beşiğini sallıyor, ağzıyla da Kur'an-ı Kerim okuyor. Bu haldeyken Efendimiz (s.a.s.) eri girince, Hz. Fatıma "Buyur babacığım" diye ayağa kalkıyor. Ama Efendimiz (s.a.s.) "Kalkma kızım, otur otur" diye ısrar ediyor, ama Hz. Fatıma yine de ayağa kalkıyor. Efendimiz (s.a.s.) buna rağmen "Keşke otursaydın" diye ısrar edince, Hz. Fatıma merak ediyor: "Babacığım sen gelirsin de, ben ayağa kalkmaz olur muyum? Niye otursaydım ki?" Efendimiz (s.a.s.) Fatıma'nın oturma sebebini şöyle anlatır: "Kızım, hanımlar çok bahtiyardırlar, mesutturlar, kazanırlıdır. Ben kapıdan eri girdiğim zaman, buranın meleklerle dolu olduğunu görüldüm. Babacığım, bu kadar melek niçin gelmiş buraya? Her birisi, bir başka sebepten gelmişti. Sen elinle kocanın elbisesinin yırtığını dikiyorsun, hizmet ediyorsun, işte meleklerin bir kısmı, senin kocana hizmet edişinden dolayı gelmişlerdi. Bir hanımın günün rızasıyla kocasına hizmet etmesi, meleklerin tebrik edeceği bir ibadettir. Diğer bir kısmı da elinle kocanın elbisesini dikerken, ayağınla da oğlunun beşiğini sallıyordun, bir hanımın çocuğuna bakması, isteyerek, severek, şefkatle, sevgiyle hizmet etmesi, meleklerin gelip seyredebileceği bir hizmettir. Meleklerin bir kısmı da, oğlun Hasan'ın beşiğini salladığın için gelmişlerdi. Sen ağzınla da boş durmuyor, Kur'an-ı Kerim okuyordun, işte böyle bir kısmı da senin okuduğun Kur'an-ı Kerim'i dinlemek için gelmişlerdi. Kızım, hanımlar çok şanslıdırlar, eğer niyetlerini deldirtirlerse, eğer duygularını deldirtirlerse, eğer bu saydığım hizmetleri şuurla, ibadet kastıyla yaparlarsa, onların yaptığı bütün işler, ibadet yerine geçer." [5] Yine bu yolculuğun en başında hamilelik döneminde sıkıntıya maruz kaldığında yine Allah Rasûlullah'ın sızınlatmış hatırlayıp felaha erişir anne: Abdullah b. Ömer'den (r. anhüm) naklen Taberânî'nin kaydettiğine göre Peygamber Efendimiz buyurmuştur ki: "Kadın, hamileliğinde, doğum yapınca, bebeği süttten kesilinceye kadar, Allah yolunda hudutlarda nâbet bekleyen mücahid gibidir (daima öylece sevap alır durur). Eğer bunlar arasında ölümler verirse ona şehit mücahid ve ecri vardır." [6] Bir başka Hadisi Şerifte "Kadın, hamile olduğunda, gündüz sâcîm, gece kâcîm ve Allah korkusu kendisinde galib olan bir mücahid sevabı hak eder. Onu ağır tuttuğunda kendisine verilecek sevabı mahlukattan kimse bilemez. Bebeğin her emişinde ve soğurmasında bir can ihya etmiş gibi sevap alır. Ve süttten kestiğinde ise bir melek sırtını okşar ve: "Ha bir daha" der." [7] Anne-babanın motivasyonunu artıran bahsettiğimiz Hadis-i

şeriflerin yanında onlara nasip olan bu yeni makamın, anneliğin ve babalığın hikmetini, hakikatini ve hakkını gösteren nice hadisler ve ayetler de vardır:

وَوَصَّيْنَا

اْلاِنْسَانَ

بِوَالِدَيْهِ

حَمَلَتْهُ

اُمُّهُ

وَهْنًا

عَلَىوَهْنٍ

وَفِصَالُهُ

فِى

عَامَيْنِ

اَنِاشْكُرْ

لِى

وَلِوَالِدَيْكَ

اِلَىَّ

الْمَصِيرُ

“Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını vasiyet ettik! Çünkü anası, onu nice sıkıntılara katlanarak (karnında) taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için;) «Önce Bana, sonra da ana-babana şükret!» diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak Banadır.”

[8]

رِضىالربِّ

فيرِضى

الْوَالِدِ،

وسخطُالربِّ

فيسخطِ

الوَالِدِ

“Allah Teâlârsquo;nın rızası, anne ve babayı hoşnut ederek kazanılır. Allah Teâlârsquo;nın gazabı da anne ve babayı öfkendirmek sûretille celbedilir.”

[9]

لَنْ

يَجْزِىَ

وَلَدٌ

والِدَهُإّ

أنْيَجدَهُ

ممْلُوكاً

فيشْتَريَهُ

فيعْتقَهُ

“Hiçbir evlât, babasının hakkını ödeyemez. Şayet onu köle olarak bulur ve satın alır âzâd ederse, babalık hakkını (ancak o zaman) ö demiş olur.”

[10]

Yine babalığın ne denli kıymetli ve değerli olduğunu

دُعَاءُ

الْوَالِدِ

يُفْضِي

إِلَى

الْحِجَابِ

. "Babanın duası perdeyi deler (kabul makamına ulaşır)."

[11]

ثَلاثُ
دَعَوَاتٍ
يُسْتَجَابُ
لَهُنَّ لا
شَكَّ
فِيهِنَّ :
دَعْوَةُ
الْمَظْلُوم
، وَدَعْوَةُ
الْمُسَافِر
، وَدَعْوَةُ
الْوَالِدِ
لِوَلَدِهِ "(Allah'ın
kabul ettiği) üç müstecab dua vardır, bunların icâbetе mazhariyetleri
hususunda hiç bir şekk yoktur. Mazlumun duası, müsâfirin duası,
babanın evladına duası." [12] “Babanın oğluna duası, peygamberin ümmetine duası
gibidir.”[13] buyurarak ve saygı duyulmaya en layık kişi olduğunu ise bir diğer
Hadis-i şerifiyle açıklamıştır Allah Rasûü: Hazret-i Ayşe şöyle nakleder:
“Rasûüllah’a bir kişi geldi. Yanında da yaşlı bir zât vardı. Allah
Rasûü: «–Ey filân! Yanındaki kimdir? » diye sordu. O kişi:
«–Babamdır. » cevabını verdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber řu
îkazda bulundu: «–Onun önünde yürüme, ondan evvel
oturma, onu ismiyle çağırma ve ona hakâret ettirme! »[14] . Velhasılı kelim
Rabbimin Kur’an’ında zikrettiği Habibi’nin hadislerinde yer verdiği bir kutsal
sorumluluktur anne-babalık. Öyle ki Rabbim kimine bahşeder şüküyle imtihan
eder, Kimine bahşetmeyip sabrıyla imtihan eder. Belki de bu sebeple ki rişinin cennetinin
vesilesidir. O halde Rabbim anne babalık konusunda, hayırlı evlatlar yetiştirebilmek konusunda
tüm anne-babalara ve adaylarına muvaffakiyetler ihsan etsin. Ve her konuda olduğu gibi
annelik ve babalıkta da yolumuzu aydınlatan işiğin kaynağından Kur’an ve Sünnetten
ayaklarımızı ayırmasın. (Amin)

[1] er-Rûm 30/21 [2] el-Furkân, 74 [3] Ebu Davud, Nikah 4, (2050); Nesaî,
Nikah 11, (6, 65-66 [4] Müslim, Vasiyyet 14; Tirmizi, Ahkâm 36; Neşâî,
Vaşâyâ 8 [5] Ahmed b. Hanbel, Müsned, İ, 191; Elbânî,
şahîhu’t-Tergîb ve’t-terhîb, II, 411-412, 618 [6] Ramuz el e-hadis,
233. sayfa, 16. hadis [7] Ramuz el e-hadis, 233. sayfa, 17. hadis [8] Lokmân, 14 [9]
Tirmizî., Birr, 3/1899 [10] Müslim, İtikat, 25; Ebû Dâvûd, Edeb,
119-120; Tirmizî., Birr, 8/1906 [11] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve şerhi,
Akçağ Yayınları: 17/509 [12] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve şerhi,
Akçağ Yayınları:6/525 [13] Suyûtî., II, 12/4199 [14]Heysemî., VIII, 137

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)